

ČASOPIS PRO DOLNÍ LUKAVICI, LIŠICE, SNOPOUŠOVY A KRASAVCE

d o l n o l u k a v i c k ý HLASATEL

MIMOŘÁDNÉ ČÍSLO | Oslavy 800 let Dolní Lukavice | 10.–12. června 2016

Vážení občané,
v letošním roce si Obec Dolní Lukavice připomene 800 let od první písemné zmínky o obci.

V roce tohoto významného výročí zastupitelstvo obce přichystalo pro všechny své občany z Dolní Lukavice, Lišic, Snopoušov, Krasavec, rodáky i ostatní veřejnost několik hodnotných kulturních a společenských akcí, při nichž chceme připomenout bohatou historii obce mimo jiné i dobovými divadelními scénkami a představit také její současnou podobu.

Dojde i na ocenění občanů a udělení čestného občanství. Pro oceněné občany bude připraven společný oběd, pro všechny přítomné je zajištěno dostatek občerstvení.

Hlavní dny oslav jsou připraveny na 10. - 12. června 2016.

Program je dramaturgicky koncipován tak, že nás v zábavné formě provede dějinami obce a oživí významné osobnosti, které jsou s Lukavicí nějakým způsobem spjaty. Páteční a sobotní program se uskuteční v prostoru na sever od zámku až k základní škole, nedělní koncert skupiny Čechomor je situován na jih od zámku.

Osvědčený tým OÚ strávil přípravou mnoho času a připravil pro vás řadu překvapení. Pro své potomky si budete moci za symbolické nebo výrobní ceny zakoupit předměty, které jim budou toto významné výročí připomínat.

Poděkování náleží majitelům zámku a parku - rodině Veverkových za vstřícný přístup při přípravách oslav a svolení uspořádat je na pozemcích v jejich vlastnictví.

Na setkání s Vámi se těší

Vítězslav Opálko, starosta obce

800 LET DOLNÍ LUKAVICE

Slavíme opravdu 800 let?

Dolní Lukavice si v letošním roce připomíná 800 let od svého založení, jedná se však o mnohem starší lokalitu s dlouhou historií.

Široké otevřené údolí řeky Úhlavy tekoucí od jihu k severu poskytovalo již od pradávna příhodné přírodní podmínky. Nezbytnou podmínkou pro

Pozdrav z Dolní Lukavice.

usídlení pravěkých lidí byla blízkost vodního zdroje poskytující dostatek vody i v době sucha a vhodná půda k pěstování zemědělských plodin. Svahy údolí pak poskytovaly dostatek přirozených pastvin pro chov dobytka. Nejstarší nálezy pochází z Dolní Lukavice.

Ve druhé polovině 19. století byly na území Dolní Lukavice nalezeny náramky zhotovené z úzkého plechu, které předložil hrabě Erwin ze Schönbornu konzervátorovi dr. Františku Benešovi. V roce 1987 byla při orbě na poli pod návrším Zlín jihovýchodně od obce nalezena velká broušená a vrtaná kamenná sekera datující se 5000 – 4600 př. n. l. spadající do kultury s vypíchanou keramikou.

V letech 2003 - 2011 byly povrchovým sběrem získány na poli ppč. 133/1 (u Hořice), ležícím v těsném sousedství intravilánu obce, nálezy neolitické keramiky. Patrně první archeologické nálezy byly v prostoru pole ppč. 133/1 získány v roce 2003. V souvislosti s plynofikací obce zde provedli pracovníci ZIP o.p.s. povrchový sběr, který přinesl mimo jiné i nálezy keramických zlomků rámcově datovaných do období tzv. zemědělského pravěku. Při sběru na podzim roku 2009 byl spolu se třemi kusy štípané a jedním kusem broušené kamenné industrie nalezen zdobený zlomek okraje nádoby datovatelný do období kultury s lineární keramikou (zhruba 5600 – 5000 let př. n. l.). Druhý chronologicky

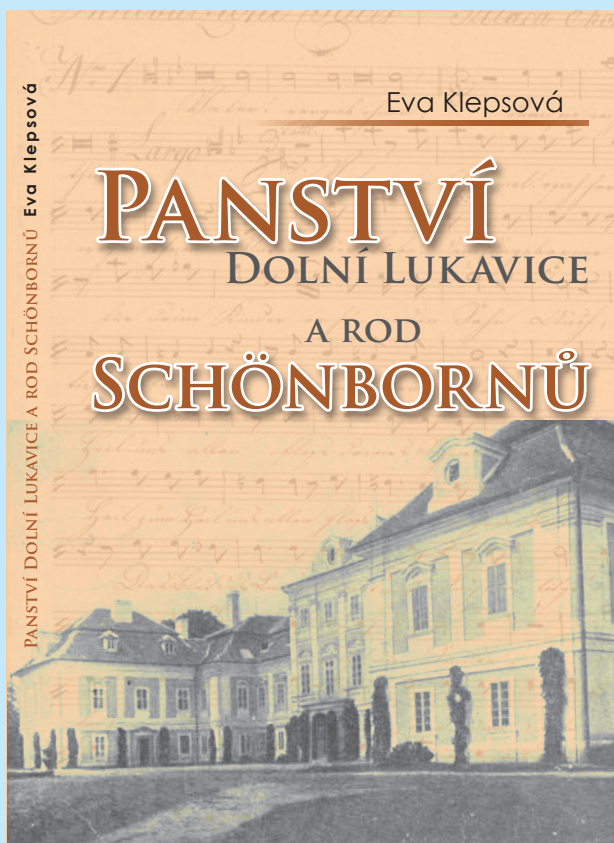
citlivý zlomek náležící téže kultuře pochází z odorané výplně zahluobeného objektu z jara 2011. Pouhé dva chronologicky citlivé keramické zlomky nemohou být pevnou oporou pro přesnější datování, lze však předpokládat, že výzdoba tvořená rytou linií s řídce řazenými notovými značkami souvisí zřejmě s mladším stupněm kultury s lineární keramikou. Kombinace kapkovitých vpichů a poměrně širokých rytých linií (2 mm) na druhém ze zlomků není v západočeském prostředí zcela běžná, což komplikuje její další chronologické zařazení. Nově zjištěný sídelní areál v Dolní Lukavici rozšiřuje dosud známé informace o osídlení povodí řeky Úhlavy v období staršího neolitu. Na základě dostupných nálezů je možné uvažovat o datování neolitického osídlení do mladší fáze vývoje kultury s lineární keramikou.

První písemné zmínky

První zmínky nacházíme v roce 1216, kdy zde vládli páni z Lukavice. Prvním z nich je uváděn Štěpán z Lukavice. V letech 1243-45 jsou to pak bratři Bohuchval a Vitla, v roce 1250 potomek některého z nich - Štěpán z Lukavice.

Mgr. Eva Horová

Nová publikace obce, autorka Eva Klepsová (Horová). Vydáno k výročí 800 let Obce Dolní Lukavice.

800 LET DOLNÍ LUKAVICE

1216 – 2016

Obec Dolní Lukavice s laskavým svolením rodiny Veverkových, majitelů zámku a parku, pořádá oslavy výročí:

Pátek 10. června

- 19.00 TAK ŠEL ČAS DOLNÍ LUKAVICÍ**
kostýmovaný průvod obcí za doprovodu skupiny Hájenka
- 19.30 PÍSMÁKOVI V.J. MAŠKOVI**
odhalení památníku na hřbitově
- 20.30 TÁBORÁK – OPÉKÁNÍ VUŘTŮ**
cíl průvodu u ohniště
- 21.00 HRAJE SKUPINA ASFALT**

Sobota 11. června

hlavní scéna (před zámkem)

- 10.00 ZPÍVAJÍ A TANCUJÍ NEJMLADŠÍ LUKAVÁNCI**
děti Mateřské školy
- 10.15 OFICIÁLNÍ ZAHÁJENÍ**
ocenění občanů starostou obce
- 10.30 LUKAVÁČEK**
- 11.00 DĚTSKÁ ZUMBA** žáci Základní školy
- 11.15 ČESKÁ BESEDA + DIVADLO** žáci Základní školy
- 11.30 Pozvánka na odpolední program**

Reprodukováná hudba, přestávka

- 13.00 DECHOVÝ ORCHESTR ZUŠ PŘEŠTICE A MAŽORETKY BOHEMIA I, BOHEMIA II**
- 15.00 KONRÁDYHO DUDÁCKÁ MUZIKA**
- 16.30 JOSEPH HAYDN A BAROKO V DOLNÍ LUKAVICI**
divadelní spolek Buřina Příchovice a SHT Arvena
- 17.00 PILSNER JAZZ BAND**
swing s tanečními vystoupeními TK Black&Wait Plzeň
- 18.20 DOLNÍ LUKAVICE VE HVĚZDÁCH**
Jim Lovell v podání divadelního spolku Buřina Příchovice
- 18.25 60. LÉTA V DOLNÍ LUKAVICI**
vystoupení skupiny TK Black&Wait Plzeň
- 18.30 BROUCI BAND** The Beatles Revival
- 19.55 SINGLE LADIES** Taneční studio Hely
- 20.00 ABBA STARS** vystoupení skupiny
- 21.25 KABARET & KANKÁN** Taneční studio Hely
- 21.30 AFTERPARTY S KAPELOU PONORKA BAND**

sobotní doplňkový program

Kostel sv. Petra a Pavla mše svatá od 9.00
Ozvěny Noci kostelů 14.00
prohlídka za hudebního doprovodu Terezy Živné

Skotačiště v zahradě MŠ 11.00 – 18.00
skákací hrad, trampolíny, hry a soutěže pro nejmenší

Před základní školou 14.00 – 17.00
Vzhůru ke hvězdám! (Techmania Science Center s tematikou vesmíru – show, workshopy, zajímavosti)

Poznej Dolní Lukavici a okolí
Jízdy po obci a okolí historickým autobusem Karosa
ŠL 11 – Turist. Odjezd z BUS zastávky ve 14.00 a 15.30

Projížďka kočárem s dvojsprežím, pozornost farmy
Petr Hrubý, Lišice. Stanoviště u kostela 10.00 – 17.00

Fotbalové hřiště 14.00
fotbal Dolní Lukavice vs. Stará garda Viktorie Plzeň
Soptíci SDH Dolní Lukavice 15.30
ukázky vystoupení nejmladších hasičů

Před farou 10.00 – 18.00
trh regionálních potravin

Klubovna 10.00 – 18.00
Výstava obrazů Mildy Kasla

Neděle 12. června

zámecký park

17.00 ČECHOMOR
vystoupení hudební skupiny

Vivat Dolní Lukavice!

Když slaví narozeniny člověk, přeje se mu hodně zdraví, štěstí, dlouhá léta. Co se ale přeje obci, která slaví 800 let? A jak by měla vypadat narozeninová oslava? Takové otázky jsme si položili se starostou Vítězslavem Opálkem, když jsme se poprvé sešli nad plánem oslav 800. výročí Dolní Lukavice.

Hned od začátku bylo jasné, že téma bude Tak šel čas Dolní Lukavicí, že chceme do oslav zapojit i místní obyvatele a spolky a že zároveň chceme přivést spoustu kvalitních umělců z blízka i z dálky. Díky rokům stráveným v kultuře jsem měla hned plnou hlavu nápadů a program se skládal skoro sám. Starosta k tomu dodal svá přání, co by chtěl lidem v Dolní Lukavici k „jejich“ výročí dát a oslavy byly na světě.

V pátek začneme kostýmovaným průvodem s muzikou a nezbytným opékáním špekáčků, abychom se náležitě rozehráli na sobotu, kdy nás čeká skutečný maraton staletími. Díky divadelnímu spolku Buřina z Příchovic do Dolní Lukavice zavítá Joseph Haydn a Jim Lovell. Tanečnice SHT Arvena nás přenesou do časů baroka, muzikanti z kapel Pilsner Jazz Band, Brouci Band a ABBA stars nás provedou od první republiky přes zlatá šedesátá k diskotékovým sedmdesátkám, aby nás na závěr Ponorka Band bezpečně dopravil do současnosti a také k sobotní půlnoci. K tomu všemu uvidíte tančit swing nebo se na chvíli zastavíme v květnu roku 1945, kdy západočeské dívky podléhaly kouzlu amerických vojáků. Pamatujeme ale i na milovníky dechovky, s níž přijede orchestr ZUŠ Přeštice v doprovodu skvělých mažoretek. Vyznavače lidové noty určitě nadchne vystoupení Konrádyho dudácké muziky. Sportovní fandové můžou jít fandit domácím v zápase proti staré gardě Viktorie Plzeň. Pro malé děti bude připraveno skotačiště a hry na zahradě mateřské školy. Starší se mohou zastavit u stánku plzeňské Techmanie, která speciálním programem připomene cestu Dolní Lukavice do kosmu. Ale to pořád nejsme s výčtem u konce. Připravili jsme ještě trh s regionálními potravinami, komentované prohlídky obce a okolí v historickém autobusu a výstavu obrazů Mildy Kasla. Třídenní program oslav pak uzavře nedělní odpolední koncert skupiny Čechomor.

Oslavy 800 let Dolní Lukavice potrvají tři dny. Jejich přípravy zabraly bezmála rok. Zapojili se i místní hasiči, fotbalisté, učitelky ze školy

a školky a spousta dalších. Z první schůzky s nimi jsem odjížděla nadšená. Tolik lidí dychtivých přiložit ruku ke společnému dílu člověk moc často nepotká. Všichni se snažili přispět, aby se oslavy vydařily co nejlépe. Nikdo se nevěnoval oblíbenému českému sportu házení klacků pod nohy. Žijete ve skvělé obci plné senzačních lidí, Dolnolukavičáci. Proto Dolní Lukavici přeju, aby i přinejmenším dalších osm století měla takových lidí víc než dost.

Ing. Markéta Čekanová

Markéta Čekanová

Organizování či spolupřádání kulturních akcí se věnuje třicet let. Akce rovněž moderuje nebo na nich vystupuje jako tanečnice. Vedle toho se věnuje práci v PR a marketingu a je též oblíbenou autorkou pohádkových knih.

Osmisté výročí

Píše se rok 1216. Na levém břehu řeky vzniká nová osada. Řeku později nazvou Úhlava. Osada, podle rozlehlých luk kolem, dostane název Lukava, později Lukavice. V dalekém Egyptě již několik tisíc let stojí pyramidy. Kryštof Kolumbus ještě neobjevil Ameriku. Je středověk. Vrcholí období románské, začíná se prosazovat gotika. V Čechách vládou Přemyslovci. Českým králem je Přemysl Otakar I. 1197-1230. V Lukavici je seděním připomínán jakýsi Štěpán. Politická moc ve střední Evropě se koncentruje v rukou světských a duchovních. Církev je nezbytnou oporou panovnické moci. I učený svět tehdy věřil, že Země je středem vesmíru a Slunce okolo ní obíhá. Vesničané budovali svoji osadu. Ve dnech pracují na přidělených polích a zvelebují svá obydlí. V noci, po těžké celodenní práci, usínají spravedlivým spánkem. Noc rozprostírá svůj plášť nad tichou vesnicí. Na nebi svítí milióny hvězd. Souhvězdí, která i dnes vidíme. Pozoruhodný je útvar ORION. V tomto souhvězdí se nachází hvězda Rigel. Je od nás vzdálená 800 světelných let. Její svítivost je 40 tisíckrát větší než svítivost našeho Slunce. Vlivem rozpínání vesmíru se Rigel od nás vzdaluje rychlostí skoro 21 km za vteřinu. Světlo z hvězdy, které v současné době prochází zorničkou našeho oka, opustilo Rigel právě před osmi sty léty. V době, kdy vznikala naše vesnice, Dolní Lukavice.

Tak až se v zimním období zadíváte na hvězdnou oblohu, vyhledejte souhvězdí Orion a v něm

hvězdu Rigel. Nabídněte jí přátelství. Je to přece také naše hvězda.

Ing. Jaroslav Kasl

Otázky a odpovědi Ing. Jaroslava Kasla

1. Co byste obci popřál k 800 letům?

Moudré vedení a pracovitě zastupitele, aby lidé byli spokojeni, šťastní a vesnice vzkvétala. Tak jako je to nyní.

Ing. Jaroslav Kasl, rodák z Dolní Lukavice čp. 113. Dodnes u něj přetrvává silný vztah k rodnému kraji a k Lukavici obzvláště. Autor knihy Dolnolukavické a jiné povídky.

2. Co pro Vás Dolní Lukavice znamená?

Znamená pro mě domov. Ono se říká, že doma jste tam, kde si pověsíte svůj klobouk. Můj klobouk visí v Ostrově u Karlových Varů již více jak 60 let. I přesto, když jsme jeli do Lukavice a nebo na Škalku, tak jsme říkali, že jedeme domů. Tak to bylo, je a vždy tak bude.

3. Na koho nebo na co rád vzpomínáte?

Vzpomínám na mnohé. Vždyť jsem v Lukavici strávil léta svého dětství a mládí. Chodil jsem do školy, do kostela, hráli jsme si u „sejpek“, cvičili v Sokole, sportovali, hráli divadlo atd. Vzpomínám na kamarády: Fandu Berku, Vojtu Hranáče, Jardu Uzla, Pepu Babku, Fráňu Fremra a všechny ostatní.

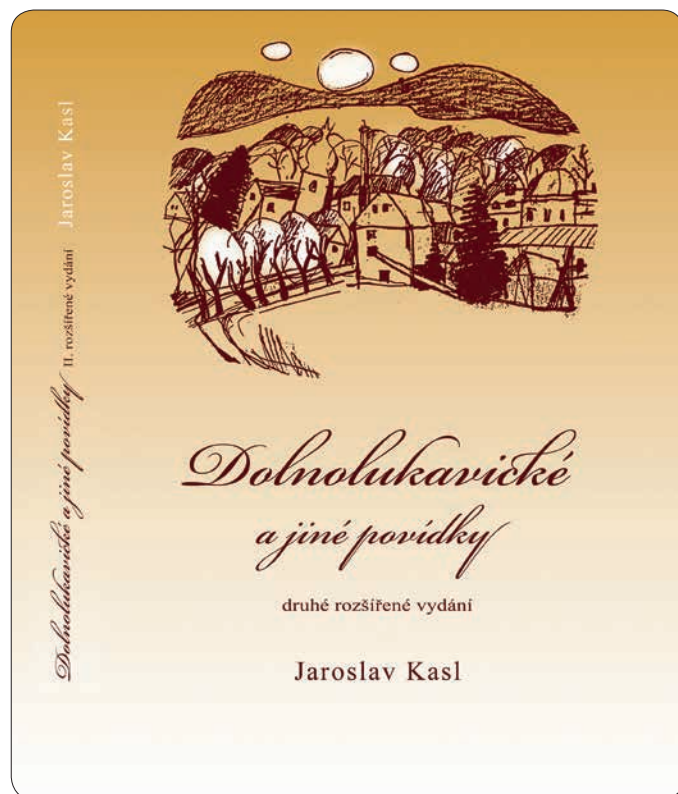
4. S jakou historickou osobností spojenou s Dolní Lukavicí byste se chtěl setkat, pokud by to bylo možné a proč?

Pokud by to bylo možné, rád bych se setkal s paní Jursíkovou – Američankou. Zeptal bych se jí, jak se jí žilo ve Státech a jak se jí stýskalo po domově.

5. Co si myslíte o programu slavností?

Program se mně líbí, je obsáhlý a každý účastník si může vybrat. Je to dobrý program. Hlavně, aby vyšlo počasí.

Za rozhovor děkuje Eva Horová

Vydáno v roce 2014 v rozšířeném vydání

Lukavická škola v historii

O tom, kdy původní farní škola v Dolní Lukavici byla postavena letopisy i kroniky mlčí. Jen ústním podáním a letnými poznámkami bývalých učitelů je možno přibližně určit, kde v roce 1800 stála. Byla prý na tom samém místě, kde stojí nyní jednopatrová škola zděná, postavená v roce 1813.

Farní škola byla ze dřeva, malá a více chatrčí než škole podobná. Měla jednu malou školní světnici se dvěma malými okny a jeden malý pokojík určený pro učitele k obývání a ke spaní. Ve škole se v roce 1800, a to pouze v zimě, vyučovalo 60-70 dětí. V učebně bylo pět dřevěných lavic, a tak dívka větším dílem při vyučování státi musela. V létě bylo ve třídě místa dost. Dívka se zabývala pasením dobytka, husí a koz a do školy nechodila. Takže, co se v zimě naučila, v létě na pastvě zase zapomněla.

Tato škola v roce 1806 tak zpustla, že stěny při zemi shnily a vypadly, že štětinatá ona zvířata, jak se často po návsi potulovala, do školy lezla, aniž by k tomu dveří vyhledávala. Tu se začalo o vystavení nové školy jednat. Pro učení dětí bylo nutno vyhledati náhradní místnost. Ta se našla u chalupníka Pekárka čp. 2, kde se až do vystavení nové školy vyučovalo. Nová škola se počala stavěti v roce 1812. Na výstavbě se podíleli tři zedníci mistři. Michal Havlíček stavěl od základů až po střechu. Stavba nové školy byla pro obec tak zajímavá, že o různé radily nebylo nouze. Nestavělo se podle předloženého plánu, mnohé se zjinačilo. Nakonec všichni svalovali vinu na mistra Havlíčka, že nejvíce chybil tím, že stavbu špatně založil a okna spodních pokojů byla o celý loket níže, než bylo v plánu uvedeno. Ze tří kamenných stupňů, které byly připraveny před vstupní dveře, se mohl použít jen jeden.

Pod tíhou kritiky mistr Havlíček odstoupil a stavbu převzal Petr Šťastný, též mistr zednický, který stačil vybudovat pouze vnitřní příčky. Stavbu dokončil zednický mistr Josef Stark, který provedl vnitřní i vnější omítky. Zajímavé je, že už tehdy chyběly peníze, a tak čtvrtou vnější stěnu, co do farské zahrady vedla, jen naostro ohodil, takže tak škola, když se od té strany viděla, více k stodole než ke škole se podobala.

Škola byla prostorná, jednopatrová. V přízemí byl byt pro učitele a v patře byly dvě prostorné místnosti pro vyučování dětí určené. Byly světlé, každá měla pět velkých oken tak, aby dívka pohodlně psáti a viděti mohla. V následujícím

roce 1813 byla škola dostavěna a od velebného faráře Michala Štengla 10. září vysvěcena a dívka do školy uvedena. Patronem nové školy se stal majitel lukavického panství Bedřich Karel Josef hrabě ze Schönbornu (1781 - 1849). Učitelem na škole byl Jan Levý, nar. 17. dubna 1782 a zemřel 9. ledna 1853. Na lukavické škole působil 44 let. Získal si pro svoji pracovitost a pílí lásku všech osadníků, ale také i znamenité pochvaly svých představených. Na uprázdněnou školu lukavickou byl konzistoriálním dekretem od 1. února 1853 dosazen Jiří Štefl, bývalý podučitel při škole lukavické. Narodil se 5. ledna 1814 v Dolní Lukavici. Dívka vychovával 47 let. V roce 1881 odešel na odpočinek. Zemřel 20. listopadu 1882. Po něm zastupoval řídícího učitele učitel Karel Hallas až do příchodu nově ustanoveného řídícího učitele Jana Rady dne 20. listopadu 1881.

Novou školu navštěvovaly děti z Dolní a Horní Lukavice, Lišic, Snopoušov, Krasavec, Vodokrt a Oseka. Již v roce 1812 se jednalo o vystavení filiální školy v Řenčích. To se však uskutečnilo až v roce 1829 a obce Vodokrt a Osek byly k Řenečské škole přivtěleny. Tím také přestaly platit Lukavické škole školné (sobotáles). V roce 1874 dopisem slavné c.k. Okresní školní rady ze dne 4. září byla vyzvána místní školní rada, aby se postarala o rozšíření školní budovy o třetí třídu. Místní školní rada, poukazujíc na nedostatek peněžních prostředků za příčinou několika po sobě jdoucích neúrodných let, žádala o po shovnění stavby této až na lepší a úrodnější léta. Najala prozatím světnici k vyučování nejmenších dětí v čp. 55 od Antonína Šmeráka za roční činži 80 zlatých. Léta plynula a nová škola pomalu stárla. Až v roce 1884 byla postavena v Dolní Lukavici opět nová krásná velebnější škola důstojnější staré.

napsal: Ing. Jaroslav Kasl

Současnost školy

Za současnou podobu budovy školy vděčíme rozsáhlé rekonstrukci, která probíhala o prázdninách 2007 a 2008. Obci se podařilo sehnat dotaci ve výši 4,5 milionu Kč. V roce 2007 byla provedena rekonstrukce části střechy, o rok později byla střecha dokončena kompletně. Při téměř generální opravě budovy školy byla provedena vodorovná izolace nosného zdiva proti vlhkosti, okopání omítek v přízemí do 2 metrů, nahození sanačními omítkami, vymalování opravených míst a všech učeben, výměna osvětlení a podlahových krytin ve třídách, kompletní výměna rozvodů vody a kanalizace, kompletní rekonstrukce toalet, montáž podtlakového větrání, výměna všech oken v budově. Škola dostala novou fasádu, drenáže. Kompletní rekonstrukcí prošel i služební byt školníka.

V roce 2012 jsme pořídili nový nábytek do tříd, které jsou též vybaveny moderními stavitelnými lavicemi.

Jsme zapojeni do projektu EU peníze školám, dostali jsme více než 500 000 Kč na vybavení učeben interaktivními tabulemi, nákup notebooků pro žáky.

Základní škola v roce 2016

Máme otevřené druhé oddělení školní družiny, celkem družinu využívá 50 žáků. Svoje zájmy a schopnosti mohou též žáci rozvíjet v odpoledních hodinách v kroužcích (tanec, sport, keramika, vaření, dramatický kroužek, Lukaváček hudba, zpěv, apod.).

Žáci se stravují v nově zařízené a zrekonstruované školní jídelně v budově MŠ. Školní jídelna je díky nemalé finanční podpoře OÚ kompletně zmodernizována.

OÚ nechal vybudovat na školním dvoře víceúčelové hřiště, pergolu, nové herní prvky. Vše doplňuje odborně vysázená okrasná zeleň a bylinky. Celý areál využívá po skončení vyučování i široká veřejnost ke sportování a relaxaci.

Mgr. Ivana Kvíderová

Jak vidí 800 let děti z Dolní Lukavice

Položila jsem tři otázky dětem z Dolní Lukavice...

Co bys popřál/a obci k 800 letům?

Pěťka H. Hodně štěstí!

Julča B.: Všechno nejlepší!

Adam B.: Ať vydrží ještě dalších 800 let.

Honzík Š.: Hodně obyvatel a vyhraných zápasů ve fotbale.

Míša Š.: Žij dál!

David H.: Hodně štěstí!

Adélka N.: Ať je to tady pořád stejně pěkné, až bude Lukavice slavit 900 let!

Co máš v D. Lukavici ráda?

Pěťka H.: Všechno, nejvíc klid a pohodu.

Julča B.: Dětské hřiště a školu.

Adam B.: Fotbalové hřiště.

Honzík Š. : Fotbalové hřiště a zámecký rybník.

Míša Š.: Miluji tady lidi, protože je znám...

David H.: Hřiště (fotbalové).

Zuzka N.: Hospodu.

Adélka N.: Zámecký park.

Co se ti vybaví, když se řekne D. Lukavice?

Pěťka H.: Škola a zámek.

Julča B.: Kostel.

Adam B.: Zámek.

Honzík Š.: Škola.

David H.: Zámek.

Míša Š. : Naše obec.

Zuzka N.: Zámek.

Adélka N.: Domov.

Osobnosti Dolní Lukavice

Když se řekne Dolní Lukavice, jistě se Vám vybaví mnoho slavných jmen, ale která z nich jsou ta nejdůležitější? Je těžké je vybrat, zvolit ta správná... Rozhodla jsem se proto nastínit alespoň některá z nich.

Jakub Auguston (1668 - 1732) - významný barokní architekt a stavitel. Postavil zámek a kostel v Dolní Lukavici.

Ferdinand z Morzinu (1693 - 1763) - hrabě, majitel panství, který nechal přestavět zámek a kostel do barokní podoby, pozval na zámek Haydna. Byl velmi pobožný, roku 1730 se stal „ředitelem“ nábožného bratrstva v Přešticích a roku 1749 nechal vystavět na návrší nad Chlumčany kapli Panny Marie Pomocné. S Dolní Lukavicí měl velmi úzký vztah a v kostele je u hlavního oltáře pohřbeno jeho srdce.

Herman Schmidt (1716 - 1792) - vlastním jménem František Ondřej Eustach, lukavický rodák, profesor bohosloví, supervizor v Přešticích, farář v kladrubském klášteře, kde také zemřel.

Josehp Haydn (1732 - 1809) - rakouský hudební skladatel, který působil v Dolní Lukavici pravděpodobně v letech 1759 - 1761 jako kapelník u hraběte Ferdinanda z Morzinu. Složil zde svou první symfonii, tzv. Lukavickou, která však není přesně datována.

Joseph Haydn

Georg Leopold Weissel (1804 - 1873) - vlastním jménem Joachim Löbl Weisel, sběratel, spisovatel a vydavatel židovských pověstí, povoláním lékař. Kolem roku 1840 odešel jako panský lékař do Všerub, kde se oženil, přešel na katolickou víru

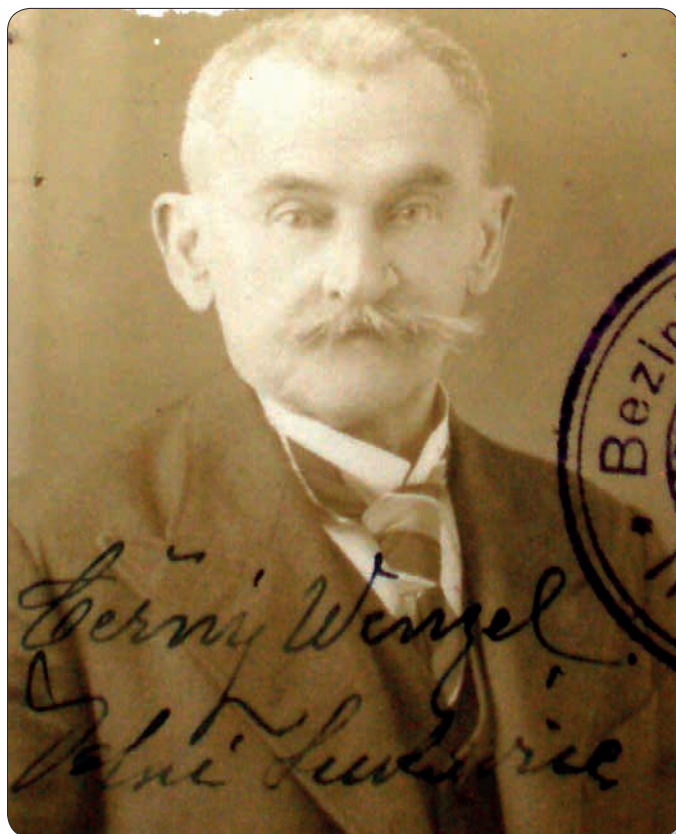
(ze židovské) a také je zde pochován. Je autorem pověsti o Golemovi a „Pověstí pražských Židů“.

Ervin ze Schönbornu (1812 - 1881) - majitel panství a starosta Dolní Lukavice, c.k. komoří, poslanec, lidumil, dobrý hospodář. Byl v Lukavici velmi oblíbený, např. pomáhal hasit obrovský požár v roce 1849, zasloužil se o výstavbu přeštického špitálu atd.

Ervin ze Schönbornu

Václav Černý (1865 - 1950) - akademický malíř, člen Umělecké besedy v Praze, absolvent akademie ve Vídni, který namaloval různá zákoutí Dolní Lukavice, vymaloval obrazy v korouhvích v kostele. Je pohřben na lukavickém hřbitově.

Václav Černý

„U Uzlu na dvoře“, autor Václav Černý

Rudolf Schneider (1881 - 1955) - lukavický rodák z čp. 104, absolvent Karlovy univerzity, profesor na Karlově univerzitě, zasloužil se o vybudování samostatné meteorologické služby v ČSR, autor mnoha knih o meteorologii.

Karel Tumpach (1888 - 1947) - lukavický rodák, stavitel, architekt, pracoval na výstavbě továrních objektů, urbanistických sídlišť v Praze, realizoval mnoho atypických rodinných vil.

Josef Kotous (1889 - 1974) - starosta obce, člen dobrovolných hasičů, zasloužil se o elektrifikaci Pajzovny, výstavbu obecního úřadu, pomník padlých, zbudování veřejného rozhlasu.

Josef Kotous

Josef Toman (1894 - ?) - lukavický rodák s hudebním nadáním, narodil se slepý, ve 4 letech získal hudební vzdělání v pražském hradčanském ústavu slepců. Bravurně ovládal hru na klavír a varhany, hudbu také skládal.

Karel Špelina (1896 - 1966) - lukavický rodák z čp. 14, filmový producent, režisér, ředitel kina Alma a majitel filmové půjčovny Chicagofilm. Proslavil se zejména režírováním filmů: Krb bez

ohně (1937), Umlčené rty (1938), Matčina zpověď (1938), Adam a Eva (1940), Pražský flamendr (1941) atd. Napsal také řadu scénářů např.: Pozdní máj (1934), Světlo jeho očí (1936), Matčina zpověď (1938) atd.

James Arthur Lovell - čestný občan, 4 kosmické lety, Gemini 7, Gemini 12, Apollo 8 - první oblet Měsíce, Apollo 13.

Dolní Lukavice v datech...

- 1216 1. písemné zmínky o tvrzi v Dolní Lukavici, majitelem je Štěpán z Lukavice
- 1708 přestavba zámku do současné barokní podoby Jakubem Augustonem ml.
- 1722 přestavba kostela do současné barokní podoby Jakubem Augustonem ml.
- 1771 založení nového hřbitova za obcí
- 1813 vystavění základní školy
- 1887 vznik Sboru dobrovolných hasičů
- 1919 vznik Sokola
- 1921 začalo se stavět v lokalitě Na Pajzovně
- 1922 postavena Sokolovna
- 1924 elektrifikace obce
- 1993 vznik festivalu Haydnovy hudební slavnosti
- 1993 začal se vydávat časopis Hlasatel
- 2002 povodeň
- 2004 II. etapa vodovodu a kanalizace v DL
- 2004 I. setkání rodáků Dolní Lukavice
- 2005 dokončení plynovodu ve všech obcích
- 2006 byla obnovena tradice masopustu
- 2008 slavnostní odhalení busty na penzionu Haydnův dům
- 2008 I. setkání rodáků Snopoušovy
- 2008 dokončení kompletní rekonstrukce základní školy
- 2010 I. setkání rodáků Lišice
- 2010 záchrana a obnova devíti prvků drobné lidové architektury včetně parkových úprav
- 2012 víceúčelové hřiště v areálu základní školy
- 2013 rekonstrukce mateřské školy
- 2014 II. setkání rodáků Dolní Lukavice
- 2015 II. setkání rodáků Krasavec

„Naposledy jsem přijela v létě roku 1941. To už dědeček (Hynek Bloch) i babička (Regina Blochová) měli tušení, že mnozí končí v transportech do koncentračních táborů. Oba prarodiče i můj milovaný strýček Josef Bloch zemřeli v koncentráku v Osvětimi. Nikdy jsem se s jejich ztrátou nevyrovnala! Dolní Lukavice ve mně do života zanechala obrovskou stopu, vždy měla a má velký význam v mém životě a vzpomínky na ni mně byly oporou i v pozdějším životě. A to zejména tehdy, když jsem se dostala do náročných životních situací.“ Tolik přímá slova paní Ivany Owe, dcery Zdeňky Blochové, žijící nyní v Norsku.

1. Co byste ráda popřála obci k 800 letům?

Nejdříve bych ráda popřála celé vesnici k tomuto významnému výročí. Velice mě mrzí, že se těchto oslav nemohu zúčastnit, ale vypravím se do Lukavice během prázdnin. Vážím si tohoto místa a hodně jsem si toho o Dolní Lukavici přečetla. Není divu, že se zde tak mojí matce v jejím rodišti líbilo. Přeji tedy vše nejlepší a zářivou budoucnost!

2. Co se Vám v Dolní Lukavici líbilo nejvíce jako dítěti a proč?

To je velmi jednoduché. Vesnice a místní lidé byli to nejlepší z mého dětství. Když jsem vystoupila z vlaku a blížila se k vesnici, těšila jsem se, jak mě všichni obyvatelé - v čele s mými prarodiči - očekávají! Cítila jsem se jako princezna a dokonce mi přišlo, jako by se i domy na mě smály a hezky mě vítaly. Naposledy jsem Dolní Lukavici navštívila v roce 1941.

3. Jaké lidi byste ráda navštívila, když byste mohla?

Koho bych ráda potkala? Určitě by to bylo více lidí. Babičku a dědu a samozřejmě všechny: strýčka Pepu (bratra mé matky, který mě nosíval na svých silných, pevných ramenou), paní Kozlovou, která nám pomáhala s domácími pracemi a obětavě se starala o naše štěně, které jednou málem spadlo do studny na dvorku. Ráda bych potkala kněze, který s námi často v neděli poobědval, rodinu Fremrovu a Schneiderovu, to byli naši dobří přátelé. Vzpomínám si na mnoho dalších lidí, ale jen tváře, nikoliv jména.

4. Jaké místo zůstalo ve vaší paměti?

Určitě silnice vedoucí od Dnešic - byla vždy na jaře obklopena kvetoucími loukami. Ve vsi mě upoutávaly malebné domky. Dům mých prarodičů s překrásnou zahradou, plnou ovocných stromů. V zahradě stál altánek, kde rodina za teplých dnů popíjela odpolední kávu, zatímco já jsem se houpala v síti, poslouchajíc hovor lidí, bzucení hmyzu a kvákání žab. Vzpomínám si na překrásný zámecký park s tichou, uklidňující atmosférou, násobenou šuměním korun stromů. Vzpomínám též na kvetoucí louky, mlýn a řeku, kde jsem se koupávala, i na starý kostel s farou.

*Velice děkuji za rozhovor a obrazový materiál,
Eva Horová*

Regina a Hynek Blochovi, za nimi Josef Bloch s manželkou

Zdeňka Blochová s dcerou - Ivanou Owe v pražské ZOO

Letos v únoru našel pan Brada na své zahradě - čp. 126 destičku s nápisem „H. Bloch Dolní Lukavice“, pravděpodobně od obchodu patřící dědečkovi Ivany Owe, Hynkovi Blochovi

Osobnost Václava Jana Maška (1795 – 1847)

Jednou z významných osobností mezi západočeskými kronikáři a lidovými písmáky byl sedlák Václav Jan Mašek z Vodokrt. Narodil se 2. června 1795 ve Vodokrtech čp. 24 (na tzv. Havlově dvoře) Janovi a Anně Maškovým. Ačkoli zřejmě toužil po vyšším vzdělání, měl možnost navštěvovat pouze farní školu v Dolní Lukavici. I tam se však záhy začalo projevovat jeho literární nadšení – už v 11 letech sepisoval své postřehy ze života i z přečtených knih a stal se také celkem zdatným ilustrátorem svých zápisků.

Václav Jan Mašek byl také sedlákem a svědomitě vykonával svou práci. V roce 1816 se oženil s Kateřinou Peclovou a o rok později převzal po otci dvůr ve Vodokrtech. Na své mládí pochopil, že je třeba vést si o všem v hospodářství záznamy, a tak si založil vázanou knihu, kam s velkou pečlivostí kromě výnosů, výdajů a dluhů zaznamenával i nejrůznější události a životní příhody. Právě tyto zápisy dodnes zůstávají cenným národopisným materiálem.

V roce 1827 převzal Václav Jan Mašek povinnost rychtáře. Nezapomínal však na písemnou dokumentaci dění ve svém životě i vesnici. Pečlivě zaznamenával všechny rodinné události a sestavil si vlastní rodokmen. Začal dokonce jednoduše básnit a pokusil se i o divadelní hru. V letech 1823 - 1827 vznikala jeho Historická povídka o původu a konci hradu vodokrtského, též tam ležící vesnici Vodokrty, aneb Ladislav a Růženka - jedno z hlavních Maškových děl. Svůj půvab mají ale i Maškovy modlitební knížky a dokonce i mapy, do kterých se pokusil zakreslit svůj kraj. Jako měřítko v nich Mašek udával délku cesty, která se dá pěšky vykonat za jednu hodinu.

Václav Jan Mašek z Vodokrt byl sedlák, zemědělec – překvapivé jsou proto jeho historické znalosti. Podle všeho hodně četl, hodně přemýšlel a pečlivě vše zaznamenával. Jeho bohatá písemná pozůstalost (kterou se podařilo náhodně objevit v Přešticích) je v současné době uložena v archivu přeštického muzea a okresního muzea v Blovicích, několik zápisů se nachází i v Národopisném muzeu v Plzni.

O popularizaci postavy písmáka Maška se ve čtyřicátých letech minulého století zasloužil Jaroslav František Urban, který výsledky své několikaleté badatelské práce shrnul v knize Západočeský písmák Václav Jan Mašek. V roce 1997 byla na rodném domě čp. 24 ve Vodokrtech Václavu Janu Maškovi slavnostně odhalena pamětní deska u příležitosti 150. výročí jeho úmrtí.

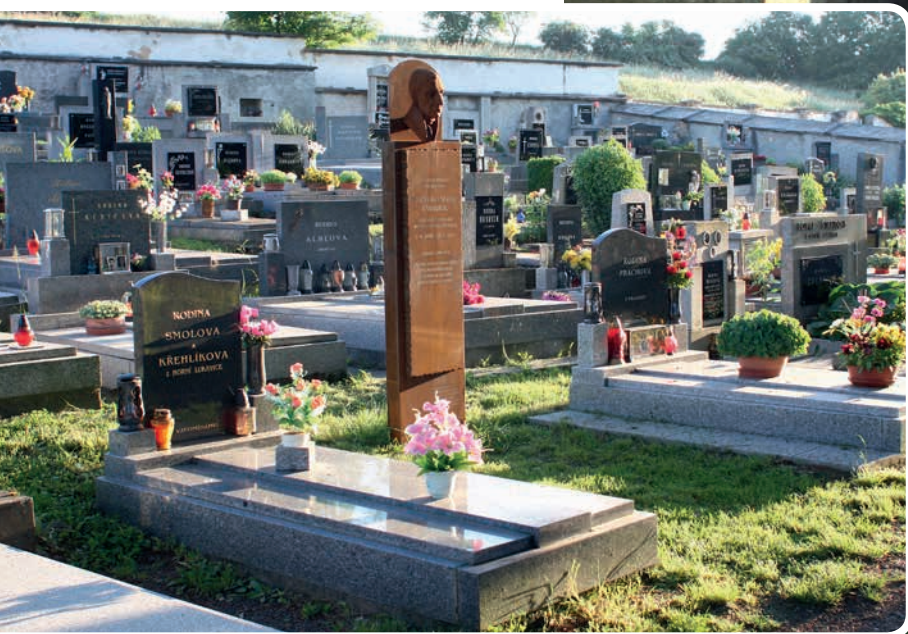
Václav Jan Mašek zemřel 10. července 1847, dle matriky zemřelých pro Vodokrty (1800 - 1869) na souchoť. Bylo mu 52 let. Nikdo však donedávna netušil, kde bylo jeho tělo pohřbeno. Od pohřbu uplynulo mnoho času. Po fondu Farní úřad Dolní Lukavici v archivu v Blovicích jsem našla plán hřbitova. Dle této mapy se hrob nachází v tehdejší 9. řadě, vpravo od vstupu, respektive hlavní hřbitovní.

Zastupitelstvo obce se v loňském roce shodlo, že by tato osobnost zasluhovala mít památník, aby stále připomínal tohoto významného muže. V únoru letošního roku byly zpracovány návrhy a na oslavy 800 let bude odhalen památník z dílny akademického sochaře Marcela Hrona.

Práce na památníku byly zahájeny na objednávku obce Dolní Lukavice. Nejprve proběhla prohlídka místa určeného pro umístění památníku a po té bylo vypracováno devět kresebných návrhů možné podoby budoucího díla. Objednatelem

byl vybrán návrh skládající se z masivní ocelové nápisové desky a litinové busty Jana Maška z Vodokrt. Znění textů pro nápisy dodal objednatel, zhotovitelem byly jen graficky zpracovány. Masivní deska, tvořící největší část pomníku, byla vypálena z ocelového plechu o síle 50 mm. Pro podpoření plasticity objektu byla horní část desky olemována nepravidelně zubatým okrajem a předsunuta před základní plochu. Busta písmáka byla nejprve vymodelována ze sochařské hlíny v poměru 1:1 k originálu. Dle modelu byla vytvořena forma z pružného silikonu a do ní zhotoven odlitek ze včelího vosku. Tento voskový model byl po té zaformován do pískové formy a odlit z šedé litiny. Všechny takto připravené části budou začištěny, sesazeny a pomník osazen na určené místo na betonový základ.

Autorem návrhu a modelace busty je akademický sochař a restaurátor Mgr. Marcel Hron. Fyzickou realizaci do konečného materiálu prováděl ve spolupráci s týmem řemeslníků společnosti TERRIGENA Art s.r.o.

Další významné výročí SOKOL 1919 - 2019

Za tři roky uplyne 100 let od založení tělovýchovné jednoty Sokol v Dolní Lukavici. U vzniku stál Jan Křen (starosta Sokola), Václav Kouřim (jednatel), Václav Šmerák (náčelník), Matěj Hodan (pokladník), Karel Baumruk (knihovník a novinář) a Jan Rund (hospodář). K 1. únoru 1920 už Sokol čítal 102 členů: 72 mužů a 23 žen. Na konci tohoto roku Sokolové zakoupili od hraběte Karla Jana Schönborna panský hostinec s celým inventářem, dvorkem, pozemkem před hostincem - vše za 50 000 Kč. Následně začaly stavební úpravy, v roce 1924 byla do Sokolovny zavedena elektřina a instalovány dva bleskosvody. V roce 1923 byla odkoupena zahrada od hraběte Schönborna a začalo se s úpravami cvičiště. Sokol

prosperoval a přinášel nový život do vesnice, nejen cvičeními, ale též pořádanými přednáškami, divadly, plesy atd. Divadelních her bylo bezpočet např. Maryša, Práce šlechtí, Štědrý večer, Charleyova teta, Naši furianti, Jánošík, Papíncovy zálety, České děvče, srdce zlaté, Dědečkovy housle a mnohé další. Nechyběly ani sokolské plesy. Konaly se zejména v lednu či únoru, první v roce 1920. Sokolové chodili zvát převážně osobně, zápisy ze sokolských schůzí uvádí: „Zvát chodili osobně bratři v kroji a sestry v občanském oděvu, v Dolní Lukavici zvali Hladík, Jermanová, Červený, Honzíková, v Horní Lukavici a Lišicích Bouzek a Fr. Brand, v Krasavcích, Střížovicích a na Vícově J. Rypl, V. Brand.“ Zvalo se i pozvánkami poštou. Sokol měl také sokolskou knihovnu, která čítala mnoho svazků, knihovníkem byl od založení Karel Baumruk, od roku 1924 Karel Váňa. Např. v roce 1927 knihovna měla celkem 889 svazků.

Mgr. Eva Horová

TJ Sokol - současnost

V roce 2016 TJ registruje 76 členů. Složení výboru: starosta Václav Pelc, tajemník Radek Vrba, hospodář Miroslav Roternborn, člen výboru Jaroslav Matík, Jaroslav Stehlík, Stanislav Stavinoha, Miloslav Kokoška. V rámci TJ velmi dobře funguje fotbalový oddíl. V současné době se mistrovské soutěže III. třídy okresního přeboru

zúčastňuje družstvo mužů. Aktuálně se naši borci usadili v horní části tabulky na 4. místě ze 14 soutěžních mužstev. Odchovance lukavického oddílu vhodně doplňují hráči přicházející na hostování, či přestup z nedalekých Přestic. V letošní sezoně jsme hráčský kádr rozšířili o tři šikovné mladíky, Radka Kokošku jun., Davida Rotenborna a Roberta Samka. Chlapci s chutí a nebojácně bojují po boku svých starších spoluhráčů a otců zároveň a výrazně oživilí herní projev mužstva.

Po několika letech bylo v květnu nově založeno mládežnické družstvo minižáků, pod vedením trenéra Roberta Hajšmana. Chlapců a děvčat se schází 29 a trenér plánuje zařazení do okresní soutěže v příští sezoně.

Nově založené družstvo nohejbalistů již druhým rokem sbírá zkušenosti v oficiální soutěži. Svoje zápasy hrají na nově zrekonstruovaném hřišti v areálu Sokolovny.

Fotbalové hřiště umístěné v krásném prostředí zámekového parku provozujeme na pronajatém pozemku. Celý areál pravidelně sekáme a udržujeme tak, aby sloužil ke sportovnímu využití a odpočinku široké veřejnosti v Dolní Lukavici i přilehlých obcích. Provoz fotbalového oddílu a údržbu hřiště financuje TJ každoročně částkou cca. 100.000 korun. V nové vývěsce umístěné na budově OÚ pravidelně informujeme naše příznivce a občany o aktuálním dění v TJ. V posledním desetiletí jsme navázali spolupráci s místním jezdeckým oddílem paní Jitky Polákové a společně pořádáme každoroční poutové odpoledne na fotbalovém hřišti.

Ostatní činnost TJ se v současné době orientuje převážně na provozování, údržbu a opravy nemovitého majetku, budovy „Sokolovny“ se

zahradou, hřiště a kabin v parku a dalšího vybavení. TJ pronajímá sál, restauraci a byt v patře nad hospodou. Získané finanční prostředky jsou investovány do údržby a zvelebování majetku TJ.

V restauraci, v klubovně a v bytě byla osazena nová plastová okna. Novotou svítí i hlavní vstupní dveře. Opraveny a nově vybaveny byly toalety patřící k restauraci. Na chodníku od schodiště ke vstupním dveřím nahradila nová zámková dlažba starou, již nevyhovující. V roce 2012 z iniciativy několika aktivistů TJ byla ve dvou etapách zastřešena terasa na jižní straně restaurace a vznikla tím pro hosty prostorná pergola. Ta je využívána k letním tanečním zábavám, posezení u grilu i jako zázemí při pořádání sportovních akcí v areálu zahrady TJ.

Současní představitelé organizace jsou si vědomi historie a tradic TJ v Dolní Lukavici, i toho, že naši předci, ať už před stoletím, v dobách války, padesátých letech, nebo v období nedávno minulém, svou vytrvalostí, mnohdy i odvahou se zapříchili o to, že dnes TJ stále žije, vyvíjí činnost a členové nadále pečují a spravují majetek nabytý v dobách předešlých. Za to patří všem funkcionářům, organizátorům, cvičitelům a dalším aktivním členům, kteří se zasloužili v minulosti o rozvoj TJ velký dík! Vážíme si vaší práce.

Za výbor TJ Sokol Pavel Hajžman

800 let Dolní Lukavice

„To bude teda slávy!“ „Týýýjo, to je fakt HUSTÝ.“ „A to se dá opravdu stihnout VŠECHNO, když je toho tolik?“ Sedíme a studujeme nové číslo Hlasatele s bohatým a velkoryse pojatým programem oslav osmistého výročí první zmínky o naší obci. A vida! Kostýmovaný průvod „Jak šel čas Dolní Lukavicí“, aj, to bude něco pro mne! Ale pozor, tohle přece nebude rozpustilý průvod maškar a pitvor, to by se ani neslušelo při tak významné příležitosti! I když – vtělit se na chvíli do někoho jiného, přenést se o pár desítek či o pár století v čase zpátky...

Kdo by tak v tom průvodu měl jít? Kdo vlastně byli naši předci, naši přechůdci? Ano, archivy, kroniky a matriky ledacos pomohou zodpovědět, ale... Určitě by nemělo chybět zámecké panstvo a služebnictvo ze zámku, zámecká kapela a všichni, kdo k takovému zámku patřili, myslivci, dráb, správce, komorná a kuchařka, vychovatelé malých hrabátek, a pak také ty davy bezejmenných a neznámých lidí, kteří po staletí obdělávaly pole, staraly se o dobytek, o lesy, stavěly domy a šily šaty a boty, asi taky nějakí lapkové a žebráci, učitelé s houfy školáčků, nějaká vojenská družina, kněží...

Ano, moci se tak opravdu přenést o desítky či stovky let zpátky! Kdo by nechtěl? Kdo by nebyl zvědavý? Já bych chtěla vědět, jak se postupem času měnila má oblíbená místa - malá hráz, lom, meandry řeky Úhlavy, chtěla bych vidět zámek a zámecký park v plné slávě. Ale hlavně by mne zajímali lidé, obyčejní lidé, jací byli ti, co tu žili dávno před námi, o čem snili? A jaká doba byla ta nej, nej v běhu těch osmi století. No, obávám se, že bych neobstála v žádném jiném století a zcela určitě by se mi nepodařilo se v kterékoliv jiné době dožít ani těch mých nynějších padesáti roků!

Můj milovaný Jarek Nohavice zpívá v jedné své slavné písni: „Kdybych se narodil před sto lety v tomhle městě...“ Před sto lety bych se tedy ocitnout nechtěla, to bych se strefila přímo doprostřed světové války. Zato vím přesně, s kým bych se na té „exkurzi“ chtěla setkat. Chtěla bych poznat svoji prababičku Marii Fremrovou, roz. Rundovou. Musila to být úžasná žena a jistě by byla obdivuhodná i v této dnešní době. Znáám ji jen z vyprávění babičky Barbory, její snachy, strýček Fanda si na tuto svoji babičku nepamatoval a moje maminka se narodila až rok po její smrti. Mariin život vlastně nebyl v té době nijak mimořádný, její osud se podobal osudům statisíců žen – porodila 14 dětí, polovička z nich zemřela v prvních dnech či měsících po narození. Už druhý den po porodu musela Marie za povinností – řídila kuchyni v panském kasinu, které měli s mužem pronajaté. Pracovala do úmoru – jako staticíce podobných žen, aby rodinu zabezpečila a aby si s mužem splnila svůj sen – být ve svém. Tenhle sen se jim nakonec splnil, veliký dům na návsi stojí dodnes, ale osud si začal vybírat splátky za štěstí. Při dokončovacích pracích na domě se syn Karel těžce zranil a na následky úrazu zemřel. Sen o synovi inženýrovi, pro jehož studia rodiče i sourozenci mnohé obětovali, se rozplynul. V následujících letech přišli rodiče o další čtyři už dospělé děti. A dosud pokorná a trpná Marie se vzbouřila proti osudu, proti císaři – proti samotnému Bohu. Dva synové padli ve válce, a tak když byl na vojnu povolán další, předposlední syn, a proslýchalo se, že i jeho jednotka bude brzy odvezena na frontu, Marie rezolutně prohlásila, že „už císaří pánu dva syny dali a tenhle tedy už nikam nepůjde!“ A nepustila Fráňu z dovolenky zpátky na vojnu. Kdo ví, kam ho tenkrát schovali! A když po válce při epidemii zákeřné nemoci zemřela nejstarší

Katynka, Marie se zatvrdila i proti samotnému Bohu a se svými zbylými dětmi vystoupila z církve. Marie se prala s osudem dál, za obživu, za štěstí svých dětí a vnoučat. Po smrti muže sama vedla obchod i dílnu, dokud se synové neoženili (podle jejího výběru samozřejmě!). S touto Marií bych se chtěla setkat a zeptat se jí na tolik věcí!

A v jaké době bych teda chtěla v Lukavici žít? Zcela jistě bych se chtěla alespoň na čas ocitnout v době první republiky, tedy v dvacátých a třicátých letech minulého století. Pro moji babičku Barboru to byla nejkrásnější léta života. Bylo to prý to nejkrásnější období, které za svůj dlouhý život zažila, i když ji v té době zastihla těžká nemoc, léčení bylo dlouhé a drahé. Léta třicátá byla nám posluchačům prezentována jako léta klidu, všeobecné spokojenosti a prosperity, jak v Lukavici, tak v celé tehdejší republice. Ano, za krize byli i v Lukavici nezaměstnaní a mnoho lidí bylo velmi chudých, ale panovala zde veliká solidarita, ti, co na tom byli lépe, považovali za svoji povinnost pomoci, nechat vydělat nezaměstnanému sousedovi... Hlavně však to byla doba vzájemné slušnosti a zdvořilosti, všechno mělo svůj řád. Dané slovo platilo a sliby se dodržovaly, stačil ústní slib a stisk ruky. V Lukavici bylo v té době asi pět hospod, stejný počet řezníků, tři pekaři a několik obchodníků, ale babí prý nikdy neslyšela, že by používali navzájem proti sobě nějaké nečisté „podrazy“. Obživili se celkem dobře všichni a snažili se získat zákazníky pro sebe pouze nejlepší kvalitou zboží a služeb, alespoň prý ti Fremrovic konkurenti, ti jednali vždy čestně a slušně. V obci se hrálo divadlo, hodně se muzicírovalo, byla tu vyhlášená kapela, fungoval Sokol a hasiči, škola pořádala různé slavnosti a výlety, lidé se bavili i v hospodách. Můj dědeček byl členem jakési stolní společnosti v hospodě „V dirce“, za vznešeným a květnatým názvem se zřejmě skrývala pořádně veselá parta, alepoň podle rozverného „vinše“, který poslala společnost svému členovi k svatbě.

Kdybych se narodila před sto lety - tak jedinež zase tady, v Lukavici. A kdybych se mohla znovu narodit za sto let, tak moc prosím, ať je to zase tady v Lukavici! DOMA.

Blanka Zahradníková

Společenská kronika

Významná životní výročí oslaví v roce 2016

Obec Dolní Lukavice

800 let

Jubilantu přejeme štěstí, zdraví a životní pohodu všech občanů.

Uspořádání oslav finančně dosud (do uzávěrky vydání) podpořily společnosti a živnostníci:

- » A-Z PREZIP a.s. Chrudim
- » Západočeské komunální služby a.s., Plzeň
- » A6 Express Petr Opálko, autodoprava
- » Ing. Arch. Václav MASTNÝ - Architektonická projektová kancelář, Plzeň
- » A – Z Risk Service, spol. s r. o. - pojišťovací poradci, Plzeň
- » Kaiser s.r.o. Rožmitál
- » ELETUR s.r.o. – Ing. Václav Turek
- » Jiří Peták, Dolní Lukavice
- » JaK system s.r.o., Michal Jánský
- » Lukrena a.s.
- » Komerční banka a.s., Pobočka Přeštice
- » VKS Turek spol s.r.o.
- » Tureček Radek, kominiectví
- » ČEVAK a.s.
- » Vochoc, s.r.o.
- » Hodic Karel, Předence
- » Brunát Daniel, Dnešice

Vydala Obec Dolní Lukavice v roce 2016 v nákladu 600 ks.

Grafické zpracování: Michal Böhm

Tisk: Typos, tiskařské závody, s.r.o., Plzeň